

سُورَةُ فَاطِرٍ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ سوپاس و ستایش بو خوايه، که به ديهينهري ئاسمانه کان و زهويه، فرشته کانی کردووه به فرستادهی خوئی که خاوهنی چهندهها بالن، هه یانه دوو، یان سئ، یان چوار باله، له دروستکردندا ههرچی بویت زیادی دهکات (له ژمارهی فرشتهکان، له ئهستیره و ههسارهکان، له ئادهمیزاد و پهری ... هتد) بهراستی خوا دهسه لاتی بهسهر ههموو شتی کدا ههیه. مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ ههر کاتیک خوا دهروازهی رهمهت و بهخششی خوئی له خه لکی بکاتهوه، ئهوه ههچ کهس و ههچ شتی که ناتوانیت بهری بگریت، ههر کاتیکیش دهروازهی رهمهتی بگریتهوه و دای بخت، کهس ناتوانیت له دواي گرتنهوه کهی خوا بیجگه له خوئی بیکاتهوه، ئهو زاته ههر خویشی بالادهست و دانایه. يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾ ئهی خه لکینه بیرکه نهوه له چاکه ی خوا بهسهرتانهوه، ئایا دروستکارو به ديهينهريکی تر ههیه جگه له خوا له ئاسمان و زهويهوه رزق و رۆزیاتان پئی بهخشیت؟ جگه لهو زاته خوایهکی تر نیه، جا ئهوه چۆن لهو بیروباوهره دروسته لا دهدرین؟ (روو دهکه نه گومرای). وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾ پاشان دلخووشی پیغه مبهر ﷺ ده داتهوه و دهفرمویت: خو ئه گهر خوانه ناسان بروات پینه کهن، ئهوه دلنایه که پیغه مبهرانی تریش پیش تو بروایان پئی نهکراوه، بهلام غهت نهیت ههر بو لای خوا ههموو کاریک دهبریتهوه و ئهوانه له دهستی ده رناچن. يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ ئهی خه لکینه: دلنایان به لینی خوا راست و دروسته (قیامهت بهریا دهکات و له ههموو کهس دهپرسیتهوه) کهوابوو ژیا نی ئهم دنایه سهرتان لی نهشیوینیت و شهیتان نهتاخه لیتینیت به ناوی رهم و بهزه ی خواوه (که گوايه ههرچی بکهن خوا به بهزه ییبه و لیتان خو ش دهیت). إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ چونکه بهراستی شهیتان دوژمتهانه ئیوهش به دوژمنی خو تانی دابنن، بیگومان بانگی تا قم و دارودهسته ی خوئی

دهکات بو ئه وهی بڼه نښته جی دوزه خ. **الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ** ٧) ئه وانهی بڼی پروا بوون سزای زور پر ئیش و تازار چاوه پړیانه، ئه وانهش باوه پړیان هیڼاوه و کرده وه چاکه کانیان ئه جامداوه لیخو شېبون و پاداشتی بڼی سنوور چاوه پړیانه بو بویان ئاماده یه. **أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ** ٨) ئایا ئه و که سهی که کرده وه ناشیرینه کانی بو رازی تراوته وه و به جوان و چاک ده یینیت؟! (وهک ئه و که سه وایه که پیوه ری خوایی پییه بو چاکه و خراپه)؟ به راستی خوا بیه ویت هر که س گومرا بکات ده یکات، هر که سیکیش هیدایهت بدات ده ییات، (ئه لبه ته نهک به شیوهی ههرمه کی (که واته تو به خه فهرتیانه وه خوټ مه فوه تیڼه، چونکه به راستی خوا ئاگو زانایه به و کارو کرده وانهی ئه نجای ده دن. **وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ** ٩) خوا ئه و زاته یه که بای ره حمت ده نی ریت و هلمی ده ریا کانی پی ده گو یزیتنه وه و ده یکاته هور، جا ده نی رین بو ولاتیکی وشک و مردوو، ده فهرمویت: ئینجا ئه و زهویه مان پی زیندوو کرده دواي ئه وهی که مردوو، زیندو کرده وهی ئیوهش هر به و شیوه یه ده ییت. **مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ** ١٠) ئه وهی سه ره رزی و پایه بلندی ده ویت، با بزایت که هه موو سه ره رزی و پایه بلندی که هر بو خوا یه، گو فتاری چاک و جوان و به جی بو لای ئه و زاته به رز ده ییه وه، کارو کرده وهی چاکیش گو فتاری شیرین به رز ده کاته وه (ههروه ها پیچه وانه که شی ههروایه)، جا ئه وانهی که پیلانی خراپ ده گیرن سزای زور توندو تیژ بوتان ئاماده یه، پیلانی ئه وانه هر خوی پوچ ده بیته وه و بڼی به روو و ناکامه. **وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ** ١١) خوا؛ ئیوهی له خاک دروست کرده وه، له وه دواش له نوتفه یهک (که بریتیه له به یه که گه یشتنی سه ره می کوته یهک له گه ل هیلکو که یه کدا) له وه دوا کرده وونی به جووت (به نیرو می)، هیچ میننه یهک ئاوس ناییت و نازیت و سکه که ی داناییت ته نها به ئاگاداری ئه و زاته نه ییت، هیچ ته مهن در یژیک، ته مهنی در یژ ناییت و له ته مهنی که م نایته وه، بڼی ئه وهی له زانستی خوا دا یاداشت نه کراییت، بیگومان ئه و شته له سه ر خوا ئاسانه.. **وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَأْكُلُونَ**

لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ هەر دوو جوړه دهريا وهكو يهك نين، يهكيكيان ئاوى سازگار و خوش، ئهوى تريان سوړ و تال، له هردووكيان گوشتى ئهرو تازه دهخون، جوړهها شتى گرانبهها (وهك گهوههرو مروارى و ياقووت و... هتد) هردهينن و لهبهري دهكن و خوتانى پى دهرارينهوه، ئينجا كهشتيهكان دهينيت ئاوهكه لهت دهكن و (به ئاسانى پيادا دهرؤن) تا له بهخششهكانى پهروهردگار بههرهوه رين، بو ئهوهى سوپاسگوزریش بن. يُولِجِ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤْلِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾ هەر خوايه كه : شهو تيههلكيشى رپوژ دهكات، رپوژيش تيههلكيشى شهو دهكات، خوړو مانگى رامهيناوه، ههرپهكهيان تاكاتيكى ديارى كراو له سوورانهوهدايه، ئائهو خوايه پهروهردگارتانه خاوهنى ههموو مولك و بهديهاتووهكانه، (بهلام) ئهوانهى جگه لهو هاناو هاوارى بو دهبهن وليى دهرارينهوه تهنانهت خاوهنى تويكله تهنكهكهى دهورى ناوكى خورمانيش نين. إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾ خو ئهگەر هاناو هاواريان بو بهرن گويان ليتان نيه و نابيستن، ئهگەر بشيستن به دهمتانهوه نايه، رپوژى قيامهتيش حاشا دهكن ليتان و لهوهى كه به (خواتان) زانيوون، ينگومان كهس نيه وهك (خو) ئاگو زانا بيت و ههوالى راست و دروست بگهيهنيت. يَا أَيُّهَا

النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ ئهى خهلكينه ئيوه ههژارو نهدارن و ههميشه ئاتاجى خوان، (له ههموو كات و شوئينكدا و بو ههموو شتيك) ههر تهنه خوايه كه بى نياز و شايانى سوپاسه. إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾ ئهگەر بيهويت ئيوه لهناو دهبات و كهسانى تر

سهرلهنوى دههينيته كايهوه. وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾ ئهمهش بو خوا زور كاريكى ئاسانه و (ئهنجامدانى هيجى پى ناچيت). وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ

ذَا قُرْبَىٰ ۖ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾ هيج گوناهباريكيش گوناهى كهسانى تر ههناگرىت (له قيامهتيشدا) ئهگەر بارگرايىك (گوناهباريك) هاوار له كهسيك بكات تا بارى سهرشاني سووك بكات هيج بارى سووك ناكات ههتا

ئهگەر خزميشى بيت (جا تو ئهى پينغهمبهر ﷺ) تهنه ئهوانه بيدار دهكهيتهوه كه له پهروهردگاريان دهترسن لهغهيب و پهنهانيدا و نويزهكانيان بهچاكى ئهنجام دهدهن، ئهوسا ئهوهى دل و دهروون و گوفتارو كردهوهى خوى

پاك بکاتهوه، ئەوه بهراستی سوودهکەى بۆ خزمەتى، گەرانهوه و سەرئەنجامیش بۆ لای خواى گهورهيه. **وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾** ئاشکرايه که کوێرو چاوساغ وهك يهك نين. **وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾** تاریکيهکان و ڕوناکيش چون يهك نين. **وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾** سییهرو خۆرهتاویش وهك يهك نين. **وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾** زیندووان و مردووایش هاوتای يهك نين بیگومان خوا راستی ده‌دات به‌گوێی ههر که‌سی‌کدا بیه‌وێت به‌لام تو ئەى پیغه‌مبەر ﷺ ناتوانیت په‌يامه‌که‌ت بگه‌یه‌نیت به‌و که‌سانه‌ی که له‌ناو گۆردان (مه‌به‌ست کفرانه که وهك مردوو نایستن و ئەگەر بشیستن سوودی لى وه‌رناگرن). **إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾** به‌لکو تو ئەى پیغه‌مبەر ته‌نها بیدارکه‌روه و ترسینه‌ريت و به‌س. **إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾** بیگومان ئیمه تو‌مان ره‌وانه‌کردوه به‌حق و راستیه‌کی ته‌واوه‌وه، تو مزده‌ده‌رى (ئیماندارانیت)، ترسینه‌رى (بى پرواکانیت) هیچ گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کیش نه‌بووه که فرستاده و بیدارکه‌روه‌یه‌کی بۆ ره‌وانه نه‌کرايێت. **وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾** ئەى محمد ﷺ خو ئەگەر پروایان به تو نه‌کرد ئەوه دلت له خۆت دانه‌مینیت، به‌راستی ئەوانه‌ی پێش ئەمانیش ههر هه‌لۆیستیان وابوو، پروایان به پیغه‌مبهران نه‌بووه، هه‌رچه‌نده ئەوان به مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌ی به‌هیزه‌وه، به په‌يام و کتییی ڕوون و ئاشکراوه بۆیان ره‌وانه کرابوون. **ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾** پاشان ئەوانه‌ی بى باوه‌ڕبوون خه‌شم و قینی خو‌م لیگرتن و له‌ناوم بردن، جا چۆن بوو به‌لاو تو‌له‌ی من. **أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوْنُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوْنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾** ئایا سه‌رنجت نه‌داوه که به‌راستی خوا له ئاسمانه‌وه بارانی باراندووه، جا ئیمه به‌و بارانه جو‌ره‌ها به‌روبوومی جیاوازان ده‌ره‌ینا که ره‌نگیان، قه‌باره‌یان، تامیان، بۆنیان، شیوه‌یان، شوێنیان، وه‌رزیان جیاوازه... هه‌روه‌ها هه‌ندى له‌که‌ژو کیوه‌کانه‌مان به‌زنخیره کیشاوه، هه‌یانه چین و هیل و نه‌خشی سپی و سووره و ئەوانیش ره‌نگیان جیاوازه، هه‌شیانه ره‌شینیکی تاریک و تو‌خه... **وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أَلَّا نَعْلَمَ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾** هه‌روه‌ها به‌و شیوه‌یه له‌خه‌لکیش، له‌گیانداران و مالا‌تیش، جو‌ره‌ها ره‌نگ و شیوه و قه‌باره‌ی جیاواز هه‌یه. به‌راستی ههر زانا‌کان په‌ی به‌و نه‌په‌ینیانه ده‌بن و له‌ناو به‌نده‌کانی خوادا ههر ئەوان له‌خوا ده‌ترسن (له سه‌رده‌می علم و زانستیدا

ئەم راستىيە پۈتۈنچە زانا و پسپۇران كاتىك وردهكارى بەدىئىراوان پەي پى دەبەن، زۆر ھەست بە گەورەي و دەسلەقى خوا دەكەن)، بەراستى ئەو خوايە زۆر بالادەستە و، زۆرىش ليخوشبۈو (كاتىك پرووى تى دەكەن و باوهرى پى دەھىنن). **إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّنْ تَبُورَ** ﴿٢٩﴾ بەراستى ئەوانەي كە پەيامى خوا، قورئان دەخويندەو و نوپزەكانيان بەچاكى ئەنجامداو و لەو رزق و رۆزى و سامانە جورا و جورانەي پىيان بەخشيون، بەخشيويانە، بەنەينى و بەئاشكرا... (بەنەينى بۇ ئەوهرى رپا و پروپاماي تىكەل نەيىت، بە ئاشكراش بۇ ھاندانى خەلكى) ئەوانە بەئومىدى بازركانەك ئەو كارە دەكەن كە ھەرگىز ئاومىد و زەرەمەند نابن. **لِيُوفِّيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ** ﴿٣٠﴾ ئەوهرى خواى مېرەبانىش وەفا بكت بە بەخشىنى پاداشت بۇيان و لەخەلات و بەخشىنى زياترىش بەھرمەنديان بكت، بەراستى ئەو خوايە ليخوشبۈو و سوپاسگوزارە... **وَالَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ** ﴿٣١﴾ ئەي پىغەمبەر ﷺ ئەوهرى كە بەوھى و نىكا بۇمان رەوانەكرديت لەم قورئانە، ئەو ھەق و راستىيە بەراست دانەرى كىتەي پىشەواكانىشە، بەراستى خوا ئاكاو بىنايە بە بەندەكانى. **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ** ﴿٣٢﴾ پاشان كەسانىكمان كرده خاوەن و راگەيەنەرى ئەم قورئانە كە ھەلما نېزاردوون لە بەندەكانمان، جا ھەيانە ستەمى لە خوى كردووە (چاكەي كەمە و گوناھى زۆرە)، ھەشيانە مام ناوەنديە، ھەشيانە زۆر گەرم و گورە لە چاكەكاريدا بە ويست و يارمەتى خوا، ئا ئەو ھەلما نېزاردنەو ئەو گەرم و گورپە لە چاكەكاريدا، رېزو خەلاتىكى زۆر گەورەيە.. **جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ** ﴿٣٣﴾ ئەو بەختەوەرانە (لە پاداشتى ئەو ھەول و كوششانەياندا) دەچنە باخەكانى بەھەشتى -عدن- ھو، لەوى دەستبەندى ئالتون و مروارى دەكرىتە دەستيان، پۇشاكيشيان لەو بەھەشتەدا ئاورىشمە. **وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** ﴿٣٤﴾ ئىنجا ھەمووان لە خوشيدا دەلېن: سوپاس و ستايش بۇ ئەو خوايەي كە ھەرچى غەم و پەژارەيە لە دل و دەروونى دەركردين، بەراستى پەرورەدگارمان زۆر لى خوشبۈو سوپاسگوزارە. **الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ** ﴿٣٥﴾ ئەو خوايەي كە جىنشىنى كرىن لە مالى ھەمىشەيدا بە بەخشش و رېزى تاييەتى خوى ئىتر ھىچ نەخوشى و ناخوشىيەك توخمان ناكەويىت، ھىچ ئازارو ئىنشيكى دەروونى توشمان نايىت و ھىچ بېزارى و ماندوو بوونيكيش

رومان تیناکات. وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا
 كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ لهو لاشهوه ئهوانه‌ی که کافرو بئ باوهر بوون، دۆزهخ بۆیان ئاماده‌یه، برپاری
 له‌ناو چوونیان نادریت، تا بمرن و رزگاریان بیئت!! ته‌نانهت به‌شیک له سزاکه‌ش له‌سه‌ریان کهم ناکریته‌وه، ئا
 به‌و شیویه‌یه هه‌موو کافرو بئ باوهره سه‌رسه‌خته‌کان سزا دهریڤ و تۆله‌یان لی ده‌ستیڤین. وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
 فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
 وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ ئه‌وانه گریه‌و زاری و هاوارو قیزه‌و ناله‌یان له‌ناو
 دۆزه‌خدا لی به‌رز ده‌بیته‌وه به‌که‌ساسیه‌وه ده‌لێن په‌روه‌ردگارا: دهرمان به‌ینه‌و رزگارمان بکه له‌م حاله، مه‌رج
 بیئت کارو کرده‌وه‌ی چاک ته‌نجام بده‌ین، نه‌ک ئه‌وه‌ی که جارن ده‌مانکرد، له وه‌لامیاندنا خوا ده‌فه‌رمویت: ئایا
 ئه‌وه‌نده ته‌مه‌نمان پئی نه‌به‌خشین؟ ئه‌وه‌ی بیه‌ویت بیریک بکاته‌وه تیایدا بیرکاته‌وه؟! ییدارکه‌ره‌وه‌شتان بۆ هات،
 (دیاره هه‌موویان خه‌جالت و سه‌رشۆرده‌ین و قسه‌یان نامینیت)، بۆیه پێیان ده‌وتریت: که‌واته ده‌بچێژن سزای
 دۆزه‌خ، چونکه سته‌مکاران هیچ پشتیوانیکیان نیه. إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾ به‌پراستی خوا زاناو شاره‌زای نه‌پینه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، به‌پراستی ئه‌و زاته زانایه به‌وه‌ی
 که له‌ سینه‌و دل و ده‌روونه‌کاندا هه‌شاردراوه.. هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
 كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا
 ﴿٣٩﴾ هه‌ر ئه‌و زاته ئیوه‌ی کرده جینشین له‌ زه‌ویدا، جا ئه‌وه‌ی که کافرو بئ پروا بیئت، ئه‌وه کافر بوونه‌که‌ی
 له‌سه‌ری ده‌که‌ویت، بئ باوهری کافران، هیچیان لای په‌روه‌ردگاریان بۆ زیاد ناکات، جگه له‌ خه‌شم و قینی
 خوا لێیان، خوانه‌ناسی کافران هیچ ده‌ستکه‌وتیکی نیه جگه له‌ خه‌ساره‌ت مه‌ندی و زه‌ره‌رمه‌نی نه‌پراوه. قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
 السَّمَوَاتِ أَمْ ءَاتَيْنَهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾
 ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلی: هه‌واڵم بده‌نی دهرباره‌ی ئه‌و شتانه‌ی کردوتانه به‌ هاوه‌ل بۆ خواو هاناو هاواریان
 بۆ ده‌به‌ن جگه له‌ خوا، پیشانم بده‌ن کام شوینی زه‌ویان دروست کردوه، ئایا به‌شداریه‌کیان هه‌یه له‌گه‌ل خوادا
 له‌ دروستکردنی ئاسمانه‌کاندا!! یاخود کتیبیکمان پێبه‌خشیوون تا دلنیاڤ له‌ هاوکاری بته‌کان!! نه‌خیر وانی یه،
 به‌لکو ئه‌و سته‌مکارانه هیچ به‌لێنیک به‌ یه‌کتری ناده‌ن، ته‌نها خه‌له‌تانده‌ن نه‌بیئت. إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ بهراستی هەر خوايه که ئاسمانهکان و زهوی رادهگریت و نایه‌لێت له‌ناو بچیت و له‌یه‌ک بترازیت، سویند به خوا ئه‌گهر تیک بچن و له‌یه‌ک بترازین، ئه‌وه هیچ که‌سیک نی یه بتوانیت دواى ئه‌و زاته فریایان بکه‌ویت، بهراستی هەر ئه‌و هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خۆگرو ئارامگرو لیخۆشبووه. **وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾** ئه‌و کافرو هاوه‌لگه‌رانه‌ی قورەیش زۆر به‌گه‌رمی به‌خوا سویندیان ده‌خواردو ده‌یانوت: ئه‌گهر پیغه‌مبه‌ریکی بیدارکه‌ره‌وه بۆیان بێت، بیگومان له‌ هه‌موو گهلانی تر باوه‌ردارتر ده‌بن، که‌چی کاتی که پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ هات له‌سه‌ر که‌شی و دووره‌ په‌ریزی زیاتر هیچی تریان لی نه‌وه‌شایه‌وه... **أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ لَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾** چونکه خۆیان به‌زل و گه‌وره ده‌زانی له‌ زه‌ویداو پیلانی شه‌رو تاوانیان کیشا، به‌مه‌رجیک پیلانی شه‌رو تاوان ته‌نها به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا ده‌شکیته‌وه که نه‌خشه‌ی بۆ ده‌کیشن، مه‌گهر ئه‌مانه به‌دژایه‌تی ئیسلام ته‌نها چاوه‌ری ئه‌و کاره‌ساتانه بکه‌ن که به‌سه‌ر گهلانی پیش ئه‌ماندا هاتووه، (کاتی بروایان به پیغه‌مبه‌ران نه‌هیناوه، له‌ناوبران) ئیتر تۆ نایینیت هه‌رگیز له یاساو به‌رنامه‌کانی خوادا گۆرانکاری پیش بێت، هه‌رگیز نایینیت یاساو به‌رنامه‌کانی خوا له نه‌خشه‌ی خۆیان لابده‌ن. (که به‌شیکی رپسواکردنی پیلانگیرانه). **أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾** ئایا ئه‌وه نه‌گه‌راون به زه‌ویدا، تا سه‌رنج بده‌ن و ته‌ماشا بکه‌ن، چۆن بوو سه‌ره‌نجامی گهلانی پیش ئه‌مان و چیمان به‌سه‌ر هینان، ئه‌وانه هی‌زو ده‌سه‌لاتیان له‌مان زیاتر بوو، وه‌نه‌بێت خوا هیچ شتیک ده‌سته‌وسانی بکات له ئاسمانه‌کان، یان له زه‌ویدا چونکه بهراستی ئه‌و زاته هه‌میشه‌و به‌رده‌وام زانایه‌و به‌ده‌سه‌لات و توانایه. **وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِن دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾** خۆ ئه‌گهر خوا تۆله‌ی له خه‌لکی به‌سه‌ندایه له سه‌ره‌نجامی کارو کرده‌وه‌ی نادروستیاندان، هه‌رچی زینده‌وه‌ر هه‌یه له‌سه‌ر رووکاری زه‌وی نه‌ده‌ما، به‌لام خوا ئه‌وه‌نده به‌په‌له نیه له تۆله‌سه‌ندن، به‌لکو دوايان ده‌خات بۆ کاتیکی دیاریکراو، جا کاتیک رۆژی خۆی هات، بیگومان ئه‌و کاته خۆای گه‌وره بینایه به به‌نده‌کانی (کارو کرده‌وه‌یانی هه‌موو له‌به‌رده‌ست دایه).